ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

บทบาทของสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่ง สหประชาชาติต่อการช่วยเหลือชาวกะเหรี่ยงผู้หลบหนี ภัยจากการสู้รบในเขตตำบลแม่หละ อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ผู้เขียน

นายวชิรพันธ์ จงวัฒนา

ปริญญา

รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองและการปกครอง)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ คร. โกสุมภ์ สายจันทร์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงบทบาทของสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่ง สหประชาชาติ ประจำพื้นที่แม่สอด ต่อการกำหนดนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ และผลจาก การดำเนินนโยบายต่อความช่วยเหลือชาวกะเหรื่ยงผู้หลบหนีภัยจากการสู้รบในพื้นที่พักพิงชั่วคราว บ้านแม่หละ อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ตลอดจนความร่วมมือในการดำเนินนโยบายกับ สำนักงานพื้นที่พักพิงชั่วคราวบ้านแม่หละ ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการ สังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์ข้อมูลจากเจ้าหน้าที่สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัย แห่งสหประชาชาติ ประจำพื้นที่แม่สอด ปลัดอำเภอท่าสองยาง และตัวแทนชาวกะเหรื่ยงผู้หลบหนี ภัยจากการสู้รบ โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ตีความ และอธิบายอย่างเป็นเหตุเป็นผลเพื่อตอบ ปัญหาการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า สำนักงานพื้นที่พักพิงชั่วคราวบ้านแม่หละ ได้กำหนดรูปแบบนโยบายที่ มีความสอดคล้องกับหลักการของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ภายใต้หลักความมั่นคง ภายในประเทศเป็นสำคัญ ได้แก่ 1. งานทะเบียนและการสงเคราะห์ 2. การประสานงานและการ อำนวยความสะดวก และ 3. การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในพื้นที่พักพิงชั่วคราว นอกจากนี้ได้ มีการประสานความร่วมมือในการดำเนินงานการให้ความช่วยเหลือผู้หลบหนีภัยจากการสู้รบ ร่วมกับสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย ผ่านทางสำนักงาน พื้นที่แม่สอด โดยการดำเนินงานอยู่ภายใต้หลักการสิทธิมนุษยชน และการแก้ไขปัญหาถาวรตาม

หลักการสากลขององค์กร คือ 1. นโยบายส่งไปตั้งถิ่นฐานยังประเทศที่สาม 2. นโยบายผสม กลมกลืนทางสังคม และ 3. นโยบายส่งกลับภูมิลำเนา

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าการดำเนินนโยบายร่วมกันของสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้สื่ ภัยแห่งสหประชาชาติ ประจำพื้นที่แม่สอด กับหน่วยงานราชการในพื้นที่ ไม่มีความขัดแย้งในการ ดำเนินภารกิจร่วมกัน เพราะมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ การดำเนินงานให้ความช่วยเหลือชาวกะเหรี่ยง ผู้หลบหนีภัยจากการสู้รบตามหลักมนุษยธรรม นอกจากนี้ ทั้งสองหน่วยงานมีความคาดหวังไปใน แนวทางแนวกันที่ต้องการให้มีนโยบายส่งกลับภูมิลำเนา ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของชาว กะเหรี่ยงผู้หลบหนีภัยจากการสู้รบในพื้นที่พักพิงบ้านแม่หละด้วย ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ทางการเมืองในพม่า และความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลพม่ากับชนกลุ่มน้อยตามแนวชายแดนเป็น ตัวกำหนดที่สำคัญต่อนโยบายส่งกลับภูมิลำเนา

Independent Study Title The Role of United Nations High Commissioner for Refugees

(UNHCR) Toward Karens Flee Fighting in Mae Lah Sub -

district, Tha Song Yang District, Tak Province

Author Mr. Wachirapan Chongwattana

Degree Master of Arts (Political Science)

Independent Study Advisor Associate Professor Dr. Kosum Saichan

Abstract

This research aims to study the roles of United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) of Mae Sot District towards policy formation, policy application, and result of operations according to the policies to help Karens who fled from fighting and who now stay in Mae Lah Temporary Shelter, Tha Song Yang District, Tak Province; along with operational cooperation according to the policy of the Office of Ban Mae Lah Temporary Shelter Area. Interviewing techniques were used to collect information from officers at the Office of UNHCR of Mae Sot District, District Officer, and representatives of Karens who fled from fighting. The information was analyzed, interpreted, and explained rationally to answer the research questions.

The study result found that the Office of Ban Mae Lah Temporary Shelter Area has formed a policy that conformed with the principles of the Department of Provincial Administration, Ministry of Interior, with domestic security as the most important principles including: 1. Registration and Assistance; 2. Coordination and Facilitation and; 3. Peace Preservation within the Temporary Shelter Area. Moreover, there has been the cooperation in organizational assistance for those who fled from war together with the UNHCR of Thailand through the Office of Mae Sot Area by operating on the human rights principle and solving problems with the international principles of the organization which are: 1. third-country resettlement, 2. social diversity, and 3. return to home country policies.

The study result found that there was no conflict in the cooperation of the UNHCR of Mae Sot area and the government units in the area since they had the same objective which was to operate to help Karens who fled from wars on the humane principle. Furthermore, both organizations had similar expectations which were the policy to return these refugees to their home country, and which conformed to the desires of the Karens who fled from wars and stay in the Ban Mae Lah Shelter area. However, this depends on the political situation in Myanmar and the relationship between the Burmese government and the ethnic groups along the border. These are important factors which affect the return to home country policy.

